

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De scandalo dato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

II. Causa etiam non valer, quando remittens vel condonans non habet liberam administrationem bonorum, ut filius familiæ, pupillus, Religiosus, &c. Item quando Lex obstat: ut si Judex delegatus aliquid accipiat a partibus contra præscriptum Cap. Statutum, de rescriptis in 6. & si Episcopus visitans Ecclesiæ præter necessarium victimum aliquid accepit, C. 5. & 6. de censibus & actionibus in 6.

III. Causa requirit, ut remissio fiat libere, & sine vi vel fraude, est enim species donationis, quæ debet esse libera; alias non tollit obligationem restitutio[n]is.

IV. Præscriptio legitima, bona fide remerto tempore possessam, publica auctoritate transfert in possessorum.

V. Causa, cessio bonorum non excusat in conscientia Debitorē, nisi sit vere impotens: viderint ergo debitores illi, qui, antequam cedant rebus, pretiosiora abscondunt; ex quibus proinde obligantur satisfacere Creditoribus in foro conscientiae, in quantum possunt, servatis solummodo ad vitam necessariis.

De scandalo alteri dato.

CONFERTIA. LII.

Qui scandalizat vel inducit alium ad peccatum grave, quod alias non erat commissu-

48.

V. 5

rus

tus, tenetur sine dubio ad aliquid quam restitu-
tionem; utique ad procurandam ejus emendationem: an autem ad id ex justitia teneatur,
aut ex sola charitate, hinc resolvendum est bre-
viter: Itaque sic

RESOLUTIO prima: Qui induxit alium
ad peccatum consilio, suasione, precibus vel
denarijs, tenetur ex charitate procurare, ut
a peccato resipiscat. Ita omnes: & patet,
quia si unicuique mandavit Deus de proximo
suo Eccli 17. quanto magis illi qui proximum
ad peccatum induxit?

RESOLUTIO secunda: Inducens alium
ad vitia, & corruptionem virtutum absque
vi, fraude vel metu, non videtur obligari ex
justitia ad restitutionem. Ita Sotus in 4. de
Just. q. 6. a. 3. & RR, communiter. Ratio desu-
mitur ex communi illa regula juris in 6. Scien-
ti & volenti non sit iniuria: sed qui inducit ad
peccatum donis vel precibus, est sciens &
volens absque ulla necessitate: igitur illi
nulla sit iniuria, ac consequenter exinde non
oritur obligatio restitutionis ex justitia.

Dixi, absque vi, fraude, vel metu, quia
talis sine dubio infert alteri injuriam damno-
sam, utpote invito, atque adeo tenetur ex
justitia tollere causam daturam, vim, dolum,
metum, &c. ne ulterius peccer, & procurare
seducti emendationem.

CON-

CONFERENTIA LIII.

Quia Apostolus, ad Thess. 5. dicit: *Ab omni ecclie mali abstinetе vos*: quæritur, an tenetur quis vitare actionem ex te non malam, quæ tamen speciem mali præseferit, ex quaque prævidet, vel prævidere; debet alios scandalizandos: v.g. sacerdos alit fæminam populo suspe&tam bona quidem intentione, advertit tamen populum inde scandalizari, an teneatur eam dimittere.

R. Affirmative: quia idem Apostolus, ad Cor. 8. de eo qui in loco, ubi carnes idolis immolatae comedebantur, [utique res per se non mala] recumbebat, severè monet dicens: *Videre, ne forte hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis.* Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam, in idolo recumbentem, nonne conscientia ejus, cum sit infirma, aedificabitur ad manducandum idolothita, & peribit infirmus in suo scientia frater propter quæ Christus mortuus est? atqui eadem est ratio de Sacerdore alente fæminam populo suspe&tam: igitur &c.

CONFERENTIA LIV.

Novi Confessarium mei absolutum in statu peccati mortalitis, si ipsi confiteor: 486. novit puella se à quopiam juvēne concupiscendam, si foras prodeat: an possum tali confessario nihilominus confiteri, & an pueras licet foras prodire. **R.** ambo tenemur ex lege chari-

charitatis impedire malum spirituale proximum zand
cūm facile possumus, & nulla ratio necessaria
vel utilitatis propriæ nos urget, me quidem posse
confitendum dicto Confessario, dum alii quantu
habeam: puerilam autem ad exeundum debita
mera curiositate. Ratio est: quia licet tu
essem scandalum acceptum, & non datum
tamen cūm possit commode hoc ipsum via
absque ullo nostro præjudicio, ex charitate
unique vitandum est. Secus esset, si me cogere
necessitas ad confitendum, nec haberem aliud
Confessarium, aut puella haberet, quod for
ageret, runc enim scandalum seu peccatum
proximi sequeretur ex mea ipsius malitia,
adeoque nobis non imputandum, utpote hu
bentibus justam causam confitendi, vel exeun
di.

CONFERTIA. LV.

486. **P**roachus die festo [casu vel culpa] non je
junus si non celebre, graviter populum
scandalizabis: an possit celebrare? &c. Post
Ratio est: quia major est obligatio præceptu
naturalis charitatis de cavendo scandalis Puer
orum, quam præcepti positivi Ecclesiastici
de celebrando Sacro jejune.

CONFERTIA. LVI.

487. **S**tudiosus proposuit ingredi Religio nem
prævidet autem exinde parentes, scandalis
can

proxim zandos, utpote pejeraturos , blasphematu-
cescitur &c. An teneatur emittere suum pro-
videmus positum : *qz.* Non teneri omittere , sed ali-
n alium quandulum differre , donec scilicet parentes
dum e debite informentur. Ratio est : quia ex
cer tu una parte gravis esset jactura boni spiritualis
datum Studiosi : & ignorantia parentum corrigi po-
m viri sit per informationem : qua facta si nihilo-
charior minus scandalum duret , illid erit pharisaicum
cogere non curandum : de quo Matth. 5. *Sinite illos ,*
m alium *ceci sunt , & duces cæcorum.*

CONFERENTIA. LVII.

Puella imprægnata præ intolerantia pudoris ,
infamiae , aut pœnarum horrore , certo est
seipsum occisura , una cum foetu animato : an
licet possit ei suadere abortus procurationem ,
et evitet suicidium ? *gedet Patrit. Tr. s. in quintum*
præceptum. cap. sect 3. num. 57. cum. Castropalao
& Tambur Affirmative. Ratio : quia tunc
esse Consilium conditionatum , si omnino
utriusque vitam velit perdere , perdar unius
tantum , ex duobus malis minus permittendo ,
quod utique rationabiliter consulitur. Nam
sic puella non alicitur ad malum , nec ad mi-
nus malum , sed ipsi solum ostenditur alterum
esse minus malum , quod si ipsa postea illud
eligat , illi imputabitur.

484.

CONFERENTIA. LVIII.

Dominus vel pater familias habet suspic-
tum de furto servum vel filium , an possit
tan-

tantum dissimulare ac permitere denuo furari, sed etiam indifferentem ansam præbere. v.g. pecuniam exponendo, clavem in arca relinquentando &c. Ut in furto deprehensos efficaciter emendet, seque indemnem servet? Responder iterum qui sup. nro. 65. cum. Laym. Diana & Tambur. id licite fieri. Ratio: Qui hoc modo non concurretur formaliter ad peccatum, sed solum occasionem vel materiam relinquendo, peccatum permittitur, ut efficiens deinceps impediatur.

Nec hoc est facere malum, ut eveniat bonum, quod utique illicitum est; sed solum non est permettere malum, ut eveniat bonum, quod malum non est.

CONFERTIA. LIX.

Custos gabellarum, sylvarum &c. abscondit
se, ut viator sine gabella soluta transiens
490. deprehendatur, ac bona ipsius confisetur: An licet? Resp: Custodem eō ipso, quod intendat damnum grave proximi, quod absque peccato non incurritur, concurrere etiam ad ipsum peccatum: intendit enim pænam, qua non est debita, nisi post commissum peccatum, ideoque agit illicitè. Si autem non habeat aliam intentionem, quam ut gabellæ non defraudentur, sylva sive curæ concredita melius custodiatur &c. Valet Ratio data pro praecedenti Conferentia.

CON-

CONFERENTIA LX.

Necessitate premeris ad m^urto postulān^c
dum pecuniam , quam scis tibi minimè 491.
concedendam sine lucro usurario : quæreris an
eam licitè petere valeas ? & licitè :

Ratio tu non petis pecuniam qua usura-
tiana , sed' quam tub usura dandam novisti ,
adeoque non intendis usuræ injustitiam , sed
tantum p^opriam utilitatem , permissa solum-
modo malitia usurarii , à qua ipse posset &c de-
berer se liberare.

Sed quid si peteres illam pecuniam expresse
cum usura ? v.g. dicendo : Da mihi talement
summam pecuniae mutuam , nam solvam tibi
eam cum usura , quan spetieris. Responder

P. Patrit ex. Scnchez Lib. 3. Moral. cap. 8. num.

30. Et hoc probabilissimè tibi licere : Est
enim sensus tuæ petitionis conditionatus in
hunc modum ; Da mihi mutuum , & quia non
vis gratis , solvam tibi lucrum usurarium ;
ideoque idem cum sensu prioris responsonis ;

CONFERENCE LXI.

E^t si tibi , vel bruto tuo illatum maleficium ;
an licitè possis petere à mago vel saga ejus
solutionem ? Resp. Si scias eum veleam fol. 492
vere posse absque novo maleficio , et si credas

non

non soluturum absque diabolico contractu ei propria malitia , licet. Ratio est , quia quod petis , bonum est , & ab altero bene fieri potest , ut supponitur : Quod ergo male fiat , non tuæ petitioni , sed alteius malicie imputandum est. Ita Comm. DD. cum. Sanch. Lib. 7. de matrim. Disp. 95. num. 11.

CONFERTIA. LXII.

Indiges beneficio in re magni momenti
493. Magnate vel Judice impetrando , nec potest melius illud impetrare , quam per amasiam vel concubinam ejus quam times lapsuram , allicité possis ejus intercessione uti ? Resp. licet. Ratio : quia petitio tua ex se bona & de re bona est : & illa potest absque peccato ei facere : Igitur si non satisfaciat , nisi cum peccato , sibi imputet.

CONFERTIA. LXIII:

Venit hospes ad cauponem , ac postulans tantum vini sibi apponi , quo possit inebriari , & nisi dederit , aliunde afferri curaturus : queritur , an caupo id licet faciat ? Resp. Si ex negatione vini caupo patetur diminutionem divergentium , aut notabilem cessationem lucri &c. Esse sufficientem causam subministrandi hospiti vinum , quo se inebriet : Ratio est quia stante concursu caponus (cujus justam causam habet) peccatum adhuc potest

non

non fieri, & recluso ejus concursu, peccatum nihilominus fiet: Ergo is non concurrit ad se-
carum, nisi materialiter, ad quod faciendum
habet rationabilem causam, quæ ratio etiam
valet pro seq. Confer. quæ est

CONFERTIA. LXIV.

Mercatores Norimbergenenses divertunt, si-
nitis nundinis Salisburghensis, inhospitio
Catholico in via, petunt die Veneris ear-
nes, negante hospite facile aliunde compara-
turi: An is licet ipsi eas administrare possit?
Resp. ut sup. licet; Ratio est eadem proper
lacrum cœlans, & notabile cauponis detri-
mentum: & quia non concurrit ad formale,
sed tantum materiale peccatum, absque ejus 496.
concursu nihilominus committendum.

497.

CONFERTIA. LXV.

Contingit non raro, quod Religiosi ex ma-
lo animo Novitio negent votum ad Pro-
fessionem absque justa causa: an peccant con-
tra justitiam, & teneantur ad restitutionem,

Resp. Eos peccare contra justitiam com-
mutativam, ac consequenter teneri ad omnem
possibilem restitutionem. Ita Patri. noster
sup. num. 244. Ratio est: quia in receptione
Novitiorum sit mutuus contractus onerosus:
Religio enim ad so. venientibus offert sustenta-
tionem, probationem, examen, & judicium a
legitimorum juxta probationis experientiam;
& ecclæstra ingrediens suos & sua relinquit;

X

onus

cuius probationis subit, exspectat examen & judicium legitimum juxta experientiam probationis: Ergo si Novitius ex parte sua subiicit omnia, Religio tenetur ex justitia etiam facere quod suum est, utpote Novitium examine, legitem ac juste judicare, ei non denegando suffragium ad Professionem sine causa.

CONFERTIA. LXVI.

497.

Legitur de quibusdam Martyribus, quibus Lipsos directe occiderunt: Ut feminæ illeæ, quæ cum ad tyrannum essent perducendæ se in flumen præcipitarunt, ne pudicitiam amitterent: De quibus Euseb., lib. 1. cap. 12. Eodem modo S Apollonia se ipsum in rogum injectit: Samson iud. 16. se ipsum ruina domus contrivit: Eleazarus I. Machab. 6. occidendo Elephantem se ipsum mole ejus occidit. Non abs te ergo queritur, an licet aliquando se ipsum occidere.

Resp. Absque divina auctoritate nulli licetrum est unquam se ipsum directe occidere, iuramentum DD. Ratio est, eaque fundamentalis, quia destruens rem domini sui absque facultate, facit domino injuriam, & peccat: Sed homo se ipsum directe occidens, destruit rem, id est vitam quæ est solius Dei, ipse autem solummodo custos: ergo destruendo suam vitam

498.

directè ibique facultate Dei, facit Deo injuriam & peccatum. Unde

Ad exempla proposita in Conferentia dicendum